

LBRIS

We know
books

Bert Hellinger

Legile succesului în afaceri și în carieră

Exemple concrete
de constelații sistemice

Traducere de Dorina Oprea

philobia

Published by Hellinger Publications © Copyright 2012
www.hellinger.com

LEGILE SUCCESULUI ÎN AFACERI ȘI ÎN CARIERĂ

Bert Hellinger

ISBN: 978-630-6614-11-0

© 2024 – Editura PHILOBIA

internet: www.philobia.com
e-mail: contact@philobia.com

Editor: Bianca Biagini
Traducător: Dorina Oprea
Redactor: Bianca Biagini
Corectură: Oana Țăranu
DTP: Gabriela Căpitănescu
Copertă: Cătălin Furtună

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HELLINGER, BERT

Legile succesului în afaceri și în carieră – Exemple concrete de constelații sistemice / Bert Hellinger; trad. de Dorina Oprea. – București: Philobia, 2024

ISBN: 978-630-6614-11-0

I. Oprea, Dorina (trad.)

159.9

CUPRINS

INTRODUCERE	7
Ce înseamnă consultanța organizațională și în afaceri.....	9
Știință și înțelepciune.....	10
Înțelepciunea succesului	13
Constelațiile familiale	14
Concizia	15
Sfera de acțiune	15
Hellinger sciencia®	16
ASPECTE IMPORTANTE.....	19
Profesia	21
Munca	23
Câștigul.....	24
Randamentul	25
Oprirea.....	26
Măsurătorile.....	27
O reușită suficientă	28
Bunătatea.....	29
Profunzimea.....	30
Moartea.....	32
Perspectiva	33
Deciziile	34
Prudența	34
Sărăcia.....	36
Independența.....	36
Prevederea.....	37
Împreună.....	38

POVEȘTI DE SUCCES	41
Constelații extrase din cursul organizat în	
Curitiba (Brazilia).....	43
Secretele succesului.....	43
Constelația 1. Decădere și ascensiune.....	44
<i>Mai mult în loc de mai puțin</i>	52
<i>Profitul</i>	53
Constelația 2. Succesul în situațiile în care te afli	
în slujba vieții.....	53
<i>Mama succesului</i>	55
Constelația 3. Cele două planuri.....	57
<i>Vinovăție și ispășire</i>	62
Constelația 4. În lipsa unei relații bune cu mama,	
nu există viitor.....	64
Constelația 5. Alături de mamă, totul merge bine.....	66
Constelația 6. Cine deține firma?.....	68
Meditație. Unde este fericirea?.....	73
<i>Succesul este o lege a vieții</i>	74
Constelația 7. Femeia procuror: legea și viața.....	75
<i>Calea vieții</i>	78
Constelația 8. Împreună, nu fiecare pentru sine.....	78
Constelația 9. Mai puțin sau mai mult de la mamă.....	84
INTERSTITIU	87
Pasul înainte.....	89
Noul sistem de constelații familiale: să avansăm ghidați	
de mișcările spiritului.....	89
Să recunoaștem ceea ce este și să recunoaștem ceea ce	
va veni.....	90
Noul succes.....	91
Soluția	92

Constelații extrase din al doilea seminar internațional	
susținut la Pichl (Austria).....	92
Principiile directoare.....	92
Țara natală.....	94
Patria și afacerea.....	95
Globalizarea.....	95
Patria noastră, a tuturor: Pământul.....	96
Cum slujim Pământul împreună.....	97
Constelații extrase din al treilea seminar internațional	
susținut la Pichl (Austria).....	98
Succesul în afaceri și în carieră.....	98
Cerințele interioare.....	98
Meditații.....	100
<i>Călătoria noastră către mama, așa cum este ea</i>	100
<i>Pe cine slujim?</i>	101
<i>Slujirea cu dragoste</i>	102
ALTE POVEȘTI DE SUCCES	105
Exemplul 1. Decizia.....	107
Exemplul 2. Profesia.....	109
Exemplul 3. Cine ajută pe cine?.....	111
Meditații.....	112
<i>Diferitele niveluri ale succesului</i>	112
<i>Amenințările exterioare</i>	114
<i>Pregătirea</i>	114
Exemplul 4. Câștigurile au un preț.....	115
<i>Moștenirea</i>	116
<i>Banii care slujesc</i>	117
Exemplul 5. Bărbat și femeie, împreună sau separat.....	118
<i>Ierarhia dintre bărbați și femei în afaceri</i>	120
<i>Cel mai mare succes al nostru</i>	120
Constelații extrase din al treilea seminar internațional susținut	
la Pichl (Austria).....	122

Originea crizelor.....	123
Principiul bazat pe a primi și a oferi	124
<i>Sistemul</i>	125
<i>Ierarhia</i>	126
<i>Felul în care procedez</i>	126
Binecuvântarea	127
Exemplul 6. Preluarea	128
Exemplul 7. În serviciul cui te afli?.....	130
<i>Vorbe în vânt</i>	133
Exemplul 8. Da	133
Exemplul 9. Excluderea.....	138
<i>Abundența</i>	141
Întrebări	142
<i>Ierarhizarea în funcție de performanță și ierarhizarea</i> <i>în funcție de vechime</i>	142
<i>Partenerii de viață în companii</i>	143
Exemplul 10. Partenerul anterior	144
Viața în plenitudinea ei	146
METODELE FOLOSITE	149
Să avansăm cu iubire, ghidați de mișcările spiritului.....	151
<i>Bunătatea</i>	151
<i>Bani care rămân</i>	153
Exemplul 11. Afară!	154
Ierarhia într-o echipă	157
<i>Cercul</i>	158
<i>Cine face parte dintr-o echipă?</i>	159
O altă rețetă pentru succes.....	159
ANEXĂ	161
Încă o poveste de succes. Metoda constelațiilor familiale.....	163
Despre autor	167

INTRODUCERE

Profesia

Profesia, ca și vocația, este o forță care ne invită să ne punem în slujba ei. Dacă vrem să exercităm una anume, această forță ne impune unele exigențe. Profesia se alege. Ne simțim chemați de ea în mod special, de exemplu când facem o alegere.

Mulți se simt chemați să îndeplinească ceva deosebit, în general de către o forță mai presus decât ei, care îi cooptează în serviciul său. Uneori, acest lucru se întâmplă împotriva propriei voințe, convinși fiind că exigențele aferente îndeplinirii sarcinilor îi depășesc din punct de vedere al abilităților. Se opun acestei chemări sau vocații, așa cum au făcut-o și câțiva profeți din Vechiul Testament. În cele din urmă, voința lor nu i-a ajutat la nimic, fiind nevoiți să se supună.

La o privire mai atentă, vedem că în fiecare profesie există o astfel de chemare, dar și că de cele mai multe ori suntem înzestrați cu anumite abilități speciale, obligatorii pentru practicarea meseriei respective, cei din jur așteptându-se să răspundem chemării, indiferent de prețul pe care îl plătim.

Nu avem parte de succes decât dacă răspundem acestei chemări. Eșecul apare atunci când încercăm să ne eschivăm, de

exemplu când ne dorim o meserie mai ușoară, care să nu ne solicite atât de mult.

Doar atunci când ne facem meseria cu devotament simțim că avem o viață împlinită.

Meseria de antreprenor este importantă pentru viața multor persoane. În numeroase profesii, ea constituie cel mai înalt nivel. Antreprenorul conduce o mulțime de indivizi cu meserii diferite, către un obiectiv și o reușită comune.

Mulți beneficiază de pe urma succesului unui antreprenor. Eșecurile nu îl afectează doar pe el, ci și pe colaboratorii cu care lucrează sau pe familiile acestora.

Poate că cea mai dificilă întreprindere, cea care presupune cele mai mari exigențe, îndeosebi din partea mamei, este familia. Întrebarea importantă este așadar următoarea: ce atitudine avem față de propria familie? Și, mai ales, ce atitudine avem față de conducătorul ei, și anume mama? Îi permitem pe deplin să reușească? Sau, într-un fel sau altul, îi refuzăm succesul?

O observație extrem de importantă pentru meseria și pentru demersul nostru antreprenorial: cine refuză să recunoască participarea propriei mame la succesul întreprinderii, își blochează materializarea succesului atât în viața profesională, cât și în propria firmă.

Tot ce ne reușește, i-a reușit mamei noastre. Tot ceea ce ratăm, au ratat și propriile mame.

Dacă mama se vede nevoită să se îndepărteze de noi pentru că îi respingem și îi judecăm greșit prestația, atunci mulți oameni se vor îndepărta de noi, la rândul lor, iar odată cu ei, și succesul nostru.

Cum putem avea succes în profesia și în demersul nostru antreprenorial? Cum putem avea succes în relații? Cum putem atinge succesul pe termen lung? Putem reuși dacă le permitem mamelor noastre să reușească odată cu noi.

În viața profesională, succesul are chipul mamei. Cel care își tratează mama cu respect și iubire are succes în profesie și în afaceri. În schimb, dacă mama se îndepărtează de noi, atunci și reușita ne părăsește.

Prin urmare, de unde începe succesul în profesie și în afaceri? El începe odată cu mama noastră.

Munca

Se spune că „munca ne îndulcește viața“. Partea a doua a acestei zicale, și anume faptul că „lenea întărește mușchii“, o trecem cu vederea aici. La ce bun să ai mușchii lucrați, dacă după o pauză în care te-ai odihnit nu îi folosești ca să muncești în continuare?

Tot ceea ce este viu se află într-o continuă mișcare, contribuind la menținerea vieții. Viața noastră se împlinește prin intermediul acțiunii și al unui efort continuu. Viața lucrează întotdeauna.

În primul rând, nevoile ne forțează să muncim. Viața e mai frumoasă când bucuria tipică ei ne determină să ducem la bun sfârșit o reușită. Bucuria vieții se transformă atunci în bucuria de a munci, iar bucuria de a munci se transformă în bucuria de a trăi.

Munca ne întristează atunci când viața ne întristează. Munciile obligatorii ne fac să ne simțim reticenți. Devenim sclavii muncii, slujindu-i mai mult pe ceilalți decât pe noi înșine.

Uneori, muncim pentru a ieși dintr-o situație neplăcută – o muncă ce ne permite să depășim greutățile prin care trecem în loc să ajungem să fim disperați și care ne ajută să rămânem în viață. O muncă ce ne aduce în secret bucurie, cel puțin în anumite perioade.

Eliberarea pentru a avea o viață împlinită este obținută prin muncă, care cel puțin într-o primă fază este una destul de grea, ușurată însă de perspectiva succesului.

Munca este însoțită întotdeauna de creativitate. Tot ceea ce evoluează și crește presupune o muncă. Tot ceea ce este util presupune o muncă. Tot ceea ce ne aduce bucurie atât nouă, cât și celor din jur, presupune muncă și reușim prin muncă.

Timpul lucrează pentru noi de fiecare dată când, în loc să încercăm să îl oprim în loc, mergem cu el. Timpul care trece este un simbol al acelor forțe creatoare care ne binecuvântează munca, deoarece, împreună cu ele, se află în slujba multor oameni, ajutându-i să evolueze. Succesul este urmarea serviciilor pe care le faci celor din jurul tău.

Munca pe care o prestăm este încununarea iubirii. Iubirea este mereu prezentă. Iubirii i se răspunde cu iubire și se reflectă în reușitele personale.

Câștigul

O muncă încununată de succes ne aduce câștiguri, ca un fel de răsplată. Ne bucurăm de aceste câștiguri, fiind niște recompense binemeritate ca urmare a muncii depuse. Pentru a ne bucura de ele, trebuie să corespundă muncii prestate.

Câștigurile înseamnă că în viața noastră au apărut mai multe oportunități, de care am profitat. Avem de profitat atât noi, cât și cei în slujba cărora ne aflăm prin munca noastră. Aceste câștiguri sunt în primul rând câștiguri de viață.

Este și motivul pentru care cerem, pentru munca pe care o prestăm, o plată corespunzătoare. Dacă această plată ne este refuzată, entuziasmul și randamentul scad și, odată cu ele, și bucuria de a trăi și performanțele individuale.

Indiferent de locul de muncă pe care îl avem, încercăm ca performanța noastră să aducă un câștig, cât mai mare cu putință. Câștigurile pe care le obținem reprezintă o parte importantă a succesului nostru.

În același timp, încercăm să evităm pierderile. Renunțăm la ceea ce nu aduce niciun fel de valoare în viața noastră. Practic, vom căuta mereu o muncă și o misiune care să ne aducă câștiguri.

Cel mai mare câștig este acela care servește vieților care vin după noi. Există o recompensă mai mare decât copiii noștri? Ce muncă merită mai mult să fie prestată decât cea de pe urma căreia au de profitat copiii?

Fiecare câștig se află, în cele din urmă, în slujba vieților care vin după noi. În funcție de ele se măsoară și beneficiile reale.

Randamentul

Randamentul este rezultatul unei evoluții reușite. El apare cu timpul, atunci când e momentul. Dincolo de performanțele de care suntem capabili, randamentul depinde și de circumstanțele favorabile. Prin urmare, ca să îl obținem, trebuie să creăm condiții care să îl favorizeze.

Randamentul apare în urma unei creșteri și se bazează pe ceva care îl susține. Multe elemente trebuie să colaboreze în mod coordonat pentru a susține ceva și pentru a ne ajuta să avem un randament bun.

De pe urma randamentului au de câștigat o mulțime de oameni. Amploarea sa depinde de gradul în care ne ajută pe noi și pe alții și are propria sa valoare intrinsecă, o valoare a vieții.

Chiar și câștigul este un randament. De multe ori, randamentul este măsurat în funcție de beneficiile pe care le avem. Cu

toate acestea, există o ierarhie clară: mai întâi trebuie să avem randament și abia apoi apar și câștigurile.

Ce analizăm prima dată imediat după ce am avut o reușită? Ne uităm mai întâi la randament și abia apoi la câștigul aferent? Sau analizăm prima dată beneficiile? Punem uneori în pericol randamentul în numele câștigului? Dacă accentul se pune în principal pe câștig, cât timp durează el dacă nu are în spate un randament care îl susține?

Când încercăm să vedem ce simțim atunci când punem câștigul în prim-plan, vedem diferența, mai ales când observăm ce se întâmplă cu colegii de serviciu atunci când acordă atenție mai degrabă beneficiilor personale decât randamentului.

Randamentul – și ulterior câștigurile – ne aduc bucurie. Dacă prețuim mai întâi de toate câștigurile, ce se mai poate face după aceea ca să avem și randament?

Aici se dezvăluie și unul dintre principiile succesului. Succesul este urmarea randamentului. De pe urma reușitelor și a randamentului care a stat la baza lor au de câștigat foarte multe persoane. Atunci când accentul se pune pe câștiguri, putem observa după un timp că ceea ce câștigăm ușor se pierde ușor.

Atât pentru noi, cât și pentru cei din jur, doar randamentul se dovedește a fi un câștig de durată.

Oprirea

Orice mișcare pe care o inițiem se oprește la un moment dat. Practic, ajunge la un capăt. Adesea, începe chiar să o ia în direcția opusă, distrugând tot ceea ce fusese realizat până atunci. De exemplu, un succes răsunător, care a ajuns mult prea departe, se poate întoarce la un moment dat împotriva noastră, transformându-se în opusul său.

Ce înseamnă acest lucru pentru succesele noastre în viață? Că le putem anticipa sfârșitul sau răsturnările de situație. La un moment dat, sărim din mers din trenul în care ne urcaserăm, înainte ca el să se oprească, și o luăm iarăși de la capăt cu ceva nou.

Acest nou nu durează mult timp. Și el are un apogeu pe care îl atinge, iar succesul și importanța sa încep să scadă. Astfel, renunțăm înainte să se încheie și începem din nou.

Mintea nu se oprește niciodată. Nimic din ceea ce este creat nu se oprește. Ce înseamnă acest lucru pentru profesia noastră și pentru afacerile în care suntem implicați? Ele se reinventează în mod constant și cresc. Nu există succese vechi, ci mereu noi. Doar ele ne mențin viața într-o continuă mișcare.

Afacerile pe care vrem să le perpetuăm și să le protejăm au un sfârșit previzibil. Mai mult de-atât, ele ne țin în loc. Și aceasta este o altă semnificație a opririi. Nu numai afacerile se opresc, ci și noi, rămânând oarecum prizonieri.

Cum ar trebui să acționăm astfel încât să avem succes în asemenea situații?

Ideal este să ne detașăm de succesele noastre, chiar și în timp ce apar, pentru a face loc și altora. Cum? Privind înainte, anticipând reușitele următoare și pregătindu-ne pentru ele.

La fel se întâmplă și cu viața noastră. La apogeul său, aducem pe lume viața care ne urmează, iar aceasta, la rândul ei, își atinge apogeul succesului, inițiind următorul succes care continuă și rămâne.

Măsurătorile

A măsura înseamnă, pe de o parte, să evaluăm ceva pentru a vedea care sunt limitele sale. Pe de altă parte, poate apărea și

reversul. Este posibil să depășim măsura, să trecem dincolo de limitele stabilite, punând în pericol atât propriile granițe, cât și pe ale altora.

De exemplu, succesele noastre sunt limitate de concurență, care ne obligă pe fiecare să dăm ce avem mai bun. Cine devine într-un final cel mai bun le arată concurenților ce limite au. Prin succesul său, a impus și a extins limitele pentru mulți alții.

Aționează greșit cei care își supraestimează propriile reușite și cine se consideră un succes fără a fi cu adevărat. La fel de greșit aționează și cei care așteaptă profituri sau salarii mai mari decât efortul pe care l-au depus. După un timp, vor fi plătiți pe măsura randamentului avut.

Succesul nostru este în cele din urmă recompensa corespunzătoare pentru efortul și serviciile prestate. El crește odată cu munca depusă și este recunoscut și apreciat în funcție de ea. Întotdeauna este măsurat în funcție de serviciile pe care le-am oferit.

Succesul este consecința unui serviciu reușit, ca o recompensă corespunzătoare, nici prea mare, nici prea mică, mereu în concordanță cu serviciile pe care le-am prestat.

O reușită suficientă

„Nu există niciodată prea mult bine“, spun unii. Acest lucru se aplică și succeselor noastre: niciodată nu sunt suficiente, ci mereu se cer și mai multe.

După un timp, reușitele în număr mare, în special cele asemănătoare și identice, devin prea mult pentru noi și ne împovărează. Când dispar, respirăm ușurați.

În esență, succesele vechi se acumulează. Cu cât ele se disipează mai repede, cu atât apar mai repede altele noi. Din cauza succeselor din trecut, unele persoane au ratat altele noi.

Succesele noastre au așadar o măsură. Când sunt prea multe, ne săturăm atât noi, cât și ceilalți. Ceva nou și mai important pentru viața noastră este pe cale să apară, în comparație cu care succesele vechi se estompează și par neînsemnate.

Când ceva este suficient, trebuie să se termine ca să facă loc noului. Altfel, succesele vechi ne transformă în niște ființe mici în fața unei forțe creatoare mai mari, așa cum spune Rainer Maria Rilke în poezia sa „Cel ce privește“.

În fața acestor forțe mai mari rămânem întotdeauna mici, indiferent cât de răsunătoare au fost succesele pe care le-am avut. În armonie cu aceste forțe, trecem de la un „suficient“ la altul, mici și puternici în același timp, pregătiți pentru mai multe succese în viață. Cum? Dând dovadă de o dedicare totală.

Bunătatea

Bunătatea înseamnă să fii bun cu cineva. Să fii bun cu persoana respectivă, așa cum este ea. Cum se manifestă această bunătate? Prin faptul că îi las pe ceilalți să fie așa cum sunt. Ei se pot arăta în prezența mea așa cum sunt, fără să se teamă că voi critica ceva. Este și motivul pentru care în prezența oamenilor buni ne simțim bine.

De asemenea, oamenii buni sunt buni și cu ei înșiși și se acceptă așa cum sunt. Bunătatea lor vine din inimă.

O persoană bună rămâne așa cum este sau devine și mai bună? Prin bunătatea ei, le permite celor din jur să evolueze și să înflorească. De multe ori, este suficient să fie prezentă, fără să facă nimic, așa cum soarele înlesnește viața doar prin simpla lui strălucire.

Bunătatea se oprește atunci când începem să facem diferențe și să preferăm un lucru în detrimentul altuia. Persoana respecti-

vă face distincție între ceva ce este mai bun pentru ea și ceea ce consideră mai puțin bun sau rău. Apoi, chiar și cei care consideră că bunătatea este un lucru bun încep să se teamă că, în curând, nu vor mai fi considerați chiar atât de buni, astfel încât din punctul lor de vedere bunătatea încetează să mai fie o calitate.

Adevărata bunătate se manifestă tot timpul, indiferent de circumstanțe. Așa cum spune Iisus despre Tatăl său din ceruri: „El face să strălucească soarele și asupra celor buni, și asupra celor răi și trimite ploaie și peste cei drekți, și peste cei nedreți.”

Oare omul bun este de acord și cu cei răi și violenți, care îi atacă pe ceilalți și chiar îiucid, uneori într-un mod revoltător?

Un om bun este bun atât cu ceilalți, cât și cu el, pentru că, în adâncul sufletului, simte aceleași impulsuri, aceleași cruzime și aceleași răutate.

Ce se întâmplă apoi cu el și cu cei după părerea cărora există și persoane mai rele decât ei? Ce se întâmplă cu cei care, în fața răului și a cruzimii altora, simt cum răul și cruzimea din propriile inimi ies la iveală, făcându-i să semene cu cei pe care îi resping, de fapt?

Bunătatea, ca o picătură de apă moale și delicată, reușește în cele din urmă să înmoaie chiar și cele mai dure pietre. Această bunătate este o bunătate divină. Ea înmoaie și cea mai tare piatră și, în cele din urmă, o duce cu apa izvorâtă din aceeași sursă, în același ocean, al unei bunătați infinite.

Profunzimea

Toate binecuvântările vin de undeva din adâncuri. Toată viața de pe Pământ vine din adâncuri. Se hrănește din adâncuri și se întoarce în adâncuri. În ce se întoarce? Într-o viață mai mare, permanentă, pentru că adâncurile au o dimensiune vie.

În aceste adâncuri trăiesc toți cei trecuți în neființă. Din ele se ridică din nou la lumină. Cum? Pentru o vreme, se reîntrupează în lumină, pentru ca apoi să se reîntoarcă iarăși în plinătatea adâncurilor.

Ce am putea spune despre înălțime și depărtare? Le regăsim la începutul adâncurilor. Vorbim despre adâncuri chiar și atunci când ne gândim la spațiul cosmic, simbolul depărtării. Ca toate celelalte adâncuri, și profunzimea cosmosului este insondabilă.

Din acest motiv, gândurile profunde sunt insondabile, așa cum sunt și cuvintele profunde și emoționante pe care le folosim ca să le denumim. Atunci când le auzim și ne ghidăm după ele, doar profunzimea lor rămâne la îndemâna noastră – de exemplu, cuvântul „mamă”.

Oare și moartea este profundă? Are ea ceva din puterea adâncurilor? Sau rămâne ceva superficial, fără niciun fel de forță, asemenea unei uși sau unui portal către ceea ce vine după ea?

Înțelepciunea este profundă. Ea vine din adâncurile insondabile și ne conduce înapoi tot acolo. În același sens, și iubirea este profundă, venind din adâncurile sufletului și fiind un sentiment cu adevărat profund.

Din ce adâncuri vine această iubire? Din unele infinite, care nu se sfârșesc niciodată. Fiindcă profunzimea sa rămâne insondabilă, ea este deopotrivă plină și goală. Ne atrage într-un gol care nu se umple niciodată, iar această atracție nu scade niciodată. Profunzimea iubirii se mișcă întotdeauna spre infinit.

În adâncuri, ceea ce este în superficial și trecător nu mai contează, de exemplu îngrijorarea, vinovăția, câștigurile și pierderile – și fiecare final. Revin ele iarăși la suprafață și la lumină? Neașteptatul și noul își fac mereu apariția. Acest nou este oare cu adevărat nou? Sau este vorba despre aceleași lucruri din trecut, ascunse sub un ambalaj ce pare nou? Nu sunt ele oare, si-

multan, sfârșitul și începutul, de fiecare dată diferite și de fiecare dată mai mult?

Cum ne trăim viața plenar? Doar din profunzime, din întreaga profunzime. Trăim înrădăcinați în ea, ținuți de ea și atrași de ea – și asemenea ei, fără sfârșit. Trăim relaxați și concentrați, plini și goi în același timp, dar totuși prezenți, absolut și etern prezenți.

Moartea

Firmele și companiile sunt o muncă de viață sau o muncă în slujba vieții. Ele sunt animate de o mișcare care, după o vreme, pare să devină autonomă, ca și cum ar avea o viață proprie, independentă de cei care le-au înființat. Din acest punct de vedere, ele sunt ca și copiii lor. Și, asemenea copiilor lor, ele continuă să existe, stau pe propriile picioare atunci când creatorii lor părăsesc scena vieții și alții continuă să joace jocul vieții în locul lor.

La fel cum părinții, atunci când îmbătrânesc, se retrag treptat din viața copiilor lor, antreprenorii, după ce opera lor de viață continuă să existe fără ei, se retrag treptat din viața de zi cu zi a firmelor cărora le-au dat viață, lăsându-i pe alții să preia conducerea și să continue ceea ce au inițiat.

Este posibil ca firma să le poarte în continuare numele, dar în curând, clienții îl vor asocia din ce în ce mai puțin cu produsele aferente. Numele fondatorului și amintirea acestuia vor trece în planul secund, până când, în cele din urmă, vor dispărea odată cu el.

Ca antreprenori, indiferent de domeniu, care ne imaginăm că va fi finalul a tot ce am realizat până acum?

Ne pregătim pentru sfârșit înainte să vină. Depășim deja cu gândul o graniță, ca și cum am intra într-o altă cameră, ba chiar

într-o altă viață, în care ceea ce se termină aici pare ceva neînsemnat, pentru că ne așteaptă întotdeauna altceva.

Ne întoarcem apoi la viața noastră de zi cu zi, veseli, căci lăsăm lumina pe care o degajăm să strălucească altfel, asupra companiei noastre și asupra celor pe care îi deservește.

Le lăsăm la dispoziție timpul de care au nevoie, iar noi mergem în ritmul nostru. Cum? Împliniți, liniștiți și deschiși pentru tot ceea ce urmează.

Perspectiva

Perspectivile au întotdeauna legătură cu viitorul, îndreptându-se către ceva mai mare și către ideea de mai mult. Cine vrea să aibă succes se uită mereu înainte. Se îndreaptă către ceea ce vine și către noul succes.

Cum este perspectiva noastră, așa este și felul în care acționăm, și starea pe care o avem, și energia pe care o emanăm. De unde vine această perspectivă? De undeva din exterior? Ne imaginăm viitorul cu ajutorul ei – un viitor care vine și trebuie să vină, pentru că îl percepem deja?

Perspectiva se transformă în realitate în funcție de cât de tare ne dorim un lucru. Mai mult decât atât, ea îi inspiră și pe cei din jur. În același timp, perspectiva presupune atenție. Ea percepe și integrează mai multe lucruri în același timp.

Așadar, unde începe succesul nostru? În interior, în mintea noastră, cu o perspectivă – o perspectivă plină de bucurie.

De unde își trage perspectiva noastră energia? Din plinătatea succesului pe care ceilalți văd că îl avem. Această perspectivă nu caută niciodată ceva ce ne lipsește, ci debordează din ceea ce avem deja. În loc să primească, ea oferă. Se află în slujba de pe urma căruia foarte mulți au de câștigat.